

ע"פ 5751/21 - מאמון דריג'את (אבו רביעה), מובילי עין בוקק בע"מ נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5751/21

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ע' פוגלמן
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט ח' כבוב

המערערים: 1. מאמון דריג'את (אבו רביעה)
2. מובילי עין בוקק בע"מ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת מ' ברנט) בת"פ
13.7.2021 2522-06-17 מיום 3.5.2021 ומיום

תאריך הישיבה: ט"ו באלול התשפ"ב (11.9.2022)

בשם המערערים: עו"ד עדי ברקאי

בשם המשיבה: עו"ד רוני זלושינסקי

פסק-דין

המשנה לנשיאה ע' פוגלמן:

1. המערער 1 (להלן: המערער) הורשע בשורת עבירות, ובהן רישום כוזב במסמכי תאגיד, קבלת דבר במרמה
בנסיבות מחמירות, והונאת נושים לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977; הלבנת הון, ועשיית פעולה ברכוש אסור לפי חוק

עמוד 1

איסור הלבנת הון, התש"ס-2000; ועבירות לפי הוראות העונשין שבפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ס-1980 (להלן: פקודת פשיטת הרגל). בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת מ' ברנט) גזר על המערער 24 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נוספים כמפורט בגזר הדין.

2. ייאמר בתמצית כי ברקע העבירות שבהן הורשע המערער, הפעלת חברת הסעות שבשל עברו הפלילי לא יכול היה לקבל רישיון להפעלתה. בשנת 2011 אף הוכרזה המערער כחייב מוגבל באמצעים והיו לו נושים רבים, כך שגם מטעם זה נעשו הרישומים באופן שמפורט להלן. המערער רשם בכזב את אשתו כבעלת מניות ודירקטורית יחידה בחברת "מלך מטיילי עין בוקק" (להלן: החברה), הגם שהוא זה החזיק בבעלות בחברה וניהל אותה. המערער ביצע רישומים כוזבים נוספים עד למכירת החברה, ואף קיבל במרמה רישיון עבודה. בגין הפעילות המתוארת הופקו הכנסות בסך 4,207,992 ₪, שהן בבחינת רכוש אסור, שכן מקורו - במישרין או בעקיפין - בעבירה. בכך ביצע המערער עבירות של הלבנת הון.

3. לאחר מכירת החברה, הקים המערער את חברת "מובילי עין בוקק בע"מ" (המערער 2) ורשם את אשתו, אשר לא היה לה כל חלק בניהול המערער 2, כבעלת מניות ודירקטורית יחידה. גם בהתייחס למערער 2 בוצעו רישומים כוזבים במסמכי התאגיד, והופקו הכנסות שהיו בבחינת רכוש אסור בסך 5,423,537 ₪, אשר הולבנו על ידי הפקדה בחשבון הבנק של המערער 2. בנוסף הופעלו שירותי הסעות ללא רישיון ממשד התחבורה. לבסוף, המערער אף הסתיר מנושיו ומהמנהלת המיוחדת שמונתה לנכסיו את בעלותו במערער 2 ובנכסיה.

4. המערערים הגישו ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין. הערעור על הכרעת הדין התקבל בחלקו. נקבע בהסכמה כי המערער יזכה מהרשעתו לפי סעיף 216 לפקודת פשיטת הרגל, ויורשע לפי סעיף 346(א) לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018. עוד נקבע כי במסגרת השיקולים לעניין הערעור על גזר הדין יילקח בחשבון גם השינוי בהרשעה.

5. בשלב זה נותר לנו אפוא להכריע בערעור על גזר הדין. המערער טוען כי יש ליתן משקל לזיכוי מהעבירה לפי פקודת פשיטת הרגל כאשר ההרשעה החלופית היא בעבירה שעונשה המירבי נמוך יותר. עוד נטען כי בקביעת מתחם הענישה נסמך בית משפט קמא על תקדימים בעבירות חמורות לאין שיעור מן העבירות שבהן הורשע המערער. בנוסף, המערער הדגיש כי עסקיו היו עסקים חוקיים ואף שולמו בגינם מסים. לבסוף, המערער משיג אף על גובה הקנס ועל החילוט. המדינה מצידה סבורה כי חרף הזיכוי החלקי, היקף הפעילות העבריינית של המערער וחומרתה, מצדיק את השארת העונש שגזר בית המשפט המחוזי על כנו.

6. שקלנו את טיעוני הצדדים בכתב ובעל פה. בית המשפט המחוזי עמד בהרחבה על הטעמים לקביעת המתחם ועל מיקומו של המערער בתוך המתחם, ואף זקף לזכותו את העובדה שלא בוצעו עבירות מס וכי שילם מסים כדין, תוך מתן משקל לקולה להיותו אב ל-9 ילדים.

7. בהינתן הזיכוי החלקי, ובהינתן האפיונים האמורים של פעולת המערער, עליהם עמד גם בית המשפט המחוזי,

ראינו להקל במידת מה בעונש המאסר בפועל ולהעמידו על 19 חודשים. לא מצאנו עילה להקל בענישה הכלכלית שהושתה על המערער ויתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

ניתהיום, ט"זבאלולהתשפ"ב (12.9.2022).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה
